

Selvfølgelig kan de enkelte lande ikke stille noget op. Så vil det netop blive de store, der gør, hvad de vil. Det er jo EU's grundtanke, at de store netop ikke skal have lov til at gøre, hvad de vil, på bekostning af de små, at vi andre også sidder med ved bordet, og at man i fællesskab forsøger at få tingene til at holde.

Til sidst en bemærkning om miljøgarantien, som jeg er tilhænger af. Jeg må i al stilfærdighed sige, at jo flere af den slags regler, der bliver indført i EU-systemet, jo større muligheder for overtrædelser og misbrug er der. Det er klart, at en miljøgaranti åbner mulighed for, at lande ud fra et protektionistisk synspunkt vil forsøge at bruge den type regler til at forhindre den frie handel i at eksistere.

Det er vores opgave i fællesskab at sørge for, at det ikke bliver sådan. Men jo flere af den type ordninger der er, jo større uigennemsigtighed bliver der i EU-systemet, og jo farligere vil det blive for helheden. Men jeg er altså tilhænger af reglen.

Jeg mener, dette er vigtigt for EU-debatten. Lad os kæmpe for, at EU bliver effektivt, og at EU får lov til at overleve, og at EU stadig væk er det stærke i Europa. Det gør man også ved at sætte ind på dette område, og vi kan støtte dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det, der kalder mig op, er, at man nu to gange har sagt noget, der er forkert, nemlig at et lille land som Danmark ikke kan gå ind i en konkurrence med de store landes statskasser.

Det er ikke, fordi jeg synes, vi skal, men vi kan godt. Små lande, små befolkninger og et forholdsvis lille erhvervsliv og store lande, store befolkninger og store virksomheder – det er jo noget med statskassen og kronerne i forhold til det, man skal støtte. Og dér tror jeg nok den danske statskasse har endnu flere kroner pr. industri og pr. indbygger, end man har i andre lande som f.eks. Tyskland og Frankrig.

Så vi kunne sagtens, men vi skal selvfølgelig ikke gøre det. Men vi skal måske ikke være dukse på den måde, at vi bliver ved med at finde os i, at de andre ikke overholder reglerne i nær samme omfang, som vi gør. Danmark skulle måske holde op med at være duksedreng ved i større udstrækning at holde fanen højt og sige: Vi hører til de bedste EU-lande – ikke med de store visioner og de uforpligtende armbevægelser; ingen kan konkurrere med italienerne og

franskmændene her. Men når det drejer sig om at overholde det, man har aftalt, så er vi de bedste, og dér skulle vi måske i højere grad provokere de andre, sådan at de ligesom vi kommer til at overholde reglerne.

Her kommer jeg til at tænke på en kronik, som udenrigsministeren skrev, jeg tror, det var for 15 år siden, enten i Politiken eller i Berlingeren. Han har jo en fortid som embedsmand i EU-systemet, og han beskrev den forskellige kultur – sådan tror jeg det blev beskrevet – i Frankrig og Italien og så oppe i Nordeuropa. Og den var netop i retning af de store visioner og vældig lange taler, men når det så kom til at overholde tingene, kneb det lidt. Jeg tror, det er nogenlunde rigtigt citeret. Det var en vældig velskrevet kronik.

Der er virkelig behov for en harmonisering, en harmonisering i retning af den nordiske og nordeuropæiske indstilling – og det er godt, at vi har fået Finland og Sverige med – hvor en mand er en mand og en gentleman og en aftale er en aftale og den skal overholdes. Den harmonisering og den tankemåde skal også brede sig til Sydeuropa. Det skal vi arbejde aktivt for, og dér skal vi ikke være dukse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror ikke, hr. Peter Duetoft helt forstod, hvad det var, jeg sagde. Jeg skal så prøve at forklare det meget klart.

Er det en fordel for Lindøværftet, spørger hr. Peter Duetoft, hvis man får lov til at give statsstøtte til skibsværfterne i Tyskland eller i Frankrig eller andre steder? Nej, og derfor kan vi stå tilbage med det ene redskab at føre nogle efter min opfattelse formentlig aldeles håbløse retssager ved Domstolen.

Min påstand er, at EU er sådan indrettet, at de store magter i EU – Frankrig, Tyskland og England – ikke eller i hvert fald kun i helt særlige tilfælde bliver underkendt ved EF-Domstolen. Disse lande vil ikke finde sig i, at sådanne ting bliver tilsidesat, og de har magten til at tvinge EU til at acceptere deres statsstøttepolitik. Sådan er realiteterne i Unionen; men små lande kan blive tvunget til at overholde reglerne, det er klart.

Derfor siger jeg, at den strategi, som Danmark har lagt, er en nederlagsstrategi, der bare fører til, at vi selv overholder reglerne, og at de andre, de store lande, bryder dem.

Derfor siger jeg, at det fornuftigste ville være,